

[Clara Munck.]

først er kommet i gang i 1970, må vi bebrejde tidligere planlæggere.

Da vi imidlertid må skønne, at vi stadig ikke har tilstrækkeligt med sundhedsplejersker, mener vi det rimeligt at udskyde revisionen — ikke kun af den årsag, men navnlig fordi indenrigsministeren har givet os et vældigt godt materiale, der belyser, hvilken udvikling man gerne vil komme ind i. Vi ved, der foreligger en betænkning; man skal ikke ligefrem beundre, selvfølgelig, at sundhedsstyrelsen har brugt 2-3 år også her, men nu har vi i hvert fald materiale, som vi kan arbejde med. Jeg synes, indenrigsministeren har ret i at sige, at uanset dette gode materiale er der andre områder, hele hjemmesygeplejerskeområdet og jordermoderområdet, vi også må have arbejdet med. Endelig synes jeg, indenrigsministeren med rette peger på, at når vi er kommet ind i kommunalreformens tid, og når vi på socialreformens område har taget beslutning om det enstrengede system, så skal man ikke foretage så store ændringer i dag; de skal i hvert fald afvente, at man kan forhandle det ikke blot med de nye sundheds- og socialorganer, vi får ude omkring, men også med de implicerede parter og selvfølgelig først og fremmest med de administrative enheder, hvor ordningerne gerne skulle kunne gennemføres på god vis.

Jeg er enig med fru Karen Dahlerup Andersen i, at vi godt kan have glæde af det materiale, vi har fået. Vi behøver ikke at have en ny lov for at ændre i sundhedsplejerskernes indsats. Jeg vil da mene, at vi allerede nu administrativt — det sorterer jo under amtslægen — kunne sige, at vi vil have undersøgt, om vi ikke med det mindre fødselstal, der eksisterer i dag, kan begynde at besøge de gravide kvinder, altså før fødslen, og drøfte situationen med dem, og om vi ikke også kan skærpe ned på de rutinemæssige besøg allerede nu og til gengæld tilbyde i højere udstrækning end dér, hvor det er forsøgsordninger, at besøge børn også efter det første leveår. Jeg mener, det er noget, vi kan drøfte i udvalget.

Vi er altså enige i udsættelsen, og vi er taknemlige for det materiale, indenrigsministeren har lagt frem, sådan at vi kan se frem til den indsats, vi vil gøre på dette område.

Jeg vil blot bede indenrigsministeren, når

vi nu alligevel skal udvalgsbehandle sagen, om at oplyse, om man allerede er i gang i sundhedsstyrelsen med at tilrettelægge den uddannelse, der er fornøden, hvis vi skal samle tingene, som man her peger på, og som betænkningen giver udtryk for. Det siger jeg bevidst, fordi jeg synes, man er temmelig langsommelig. Det tog 3 år at få denne uddannelsesskole etableret, og jeg ser andre uddannelser, vi har henvist til behandling i sundhedsstyrelsen, der heller ikke går prisværdig hurtigt. Jeg vil mene, at disse gode ting, der er med i bemærkningerne og fremsættelsen, kunne betinge, at man nu går i gang med planer, så de også bliver realiseret, så snart vi er klar til det.

Lovforslagets 2 linjer er vi helt indforstået med og tilsiger en velvillig behandling.

A. Chr. Andersen: Da mit partis ordfører, hr. Kofoed, er forhindret i at være til stede, vil jeg gerne på mit partis vegne fremsætte enkelte kommentarer til det foreliggende lovforslag.

Forslaget går i al sin enkelhed ud på at udskyde revisionen af loven til folketingsåret 1973-74. Da den gældende lov blev vedtaget i 1963, blev det overvejet at gøre sundhedsplejerskeordninger obligatoriske for alle kommuner. Det var der ikke dengang uddannet sundhedsplejersker nok til at gennemføre; da revisionen skulle have fundet sted i 1967, var situationen den samme, og den primære grund til udsættelse nu er vel også nok den, at man stadig væk har for få uddannede sundhedsplejersker. Så må man jo håbe på, at det vil lykkes at få tilstrækkelig mange uddannet, inden vi skal revidere loven igen. Men vi må selvfølgelig sige, at som det fremgår af bemærkningerne, er der ikke stor udsigt til, at der skulle være nok om 3 år.

En anden grund til at udsætte revisionen kan være, at der er forskellige andre spørgsmål inde i billedet med hensyn til fremtidige sundhedsplejerskeordninger. Jeg kan erklære mig enig med indenrigsministeren i, at der kan være grund til at overveje, om det forslag, det af sundhedsstyrelsen nedsatte udvalg har fremsat i den betænkning, man afgav her i 1970, skal nyde fremme. Forslaget går ud på helt at omlægge sundhedsplejerskernes arbejdsområde. Jeg skal ikke her komme særlig meget ind på de tanker, der